

[Anker Jørgensen]

i dag. Det ville ikke være nogen dårlig idé, men dette, at de er åh så begejstrede for, at vi er derinde, tror jeg vi skal forholde os lidt forsigtigt til.

(Kort bemærkning).

Karen Thurøe Hansen (KF):

Jeg går ud fra, at hr. Anker Jørgensen af og til læser aviser, forhåbentlig hver dag. Det kan ikke have undgået hr. Anker Jørgensens opmærksomhed, at der ind imellem har været udtalelser fra vore nordiske brødre om, at de er meget glade for, at vi er et bindeled. Det er rigtigt. Norge har haft chancen i 1972, men tog den ikke, hvad vi andre gjorde. Men alligevel, som jeg pointerede: vi er alle europæere, og Danmark, der er landfast med det øvrige Europa, har mulighed for at være bindeledet. Det vil jeg til enhver tid fastholde, også i denne debat.

Ivar Hansen (V):

Jeg vil gerne takke ministeren for nordiske anliggender for den udmærkede status over samarbejdet netop nu i Nordisk Råd. Den var udmærket, synes jeg, og den understregede den mangfoldighed, der er i de forskellige aktiviteter mellem de nordiske lande.

Det skal jeg ikke gå nærmere ind i, men blot gøre nogle få bemærkninger om den holdning, man undertiden møder til det nordiske samarbejde, som det kommer til udtryk i Nordisk Råd og mange andre steder.

Man hører tit, at offentligheden sætter spørgsmålstejn ved, hvad dette samarbejde egentlig er værd. Der er mange billeder af de store papirdynger og referater af de mange taler, men de konkrete resultater, hvor er de? Hvordan kan de måles? Jeg synes, det er et forført billede. Sagen er, at hvis vi slår efter og gør resultaterne op, så har man, mener jeg, ikke mindst i de senere år nået ganske væsentlige resultater.

Man kunne godt trække en række eksempler frem. Jeg kunne, som fru Karen Thurøe Hansen gjorde det, nævne et møde, vi havde i går i økonomisk udvalg, hvor vi havde et længere samråd med de nordiske energiministre. Det viste klart, hvad vi godt vidste i forvejen, at man f.eks. på energiområdet i de senere år har nået ganske fremragende resultater i et fortsat udbygget samarbejde, og at man på grund af dette samarbejde i større

internationale fora har kunnet tale med større vægt. Vi fik også at vide, at man havde en klar fornemmelse af at kunne nå yderligere resultater i det energipolitiske samarbejde i Norden i de kommende år. Således kunne man trække en lang række ting frem. Det skal jeg lade være med i denne sammenhæng.

Det er klart, at det nordiske samarbejde har sine begrænsninger. Det ved vi godt, selv om vi måske ikke kan lide at tale om det. Hvad angår begrænsningerne, ved vi godt, at der også her ville kunne trækkes en række eksempler frem fra de senere år, hvor vi har måttet erkende, at det ikke var muligt at nå resultater. Det skal man bare gøre sig klart, og det gør jo ikke noget, for vi kender alle forskellighederne mellem de nordiske lande, som undertiden kan være en forhindring, men jeg mener, at det positive absolut er det mest fremherskende.

Det er rigtigt, som hr. Anker Jørgensen sagde i sit indlæg, at spørgsmålet om den nordiske handlingsplan for økonomisk samarbejde og fuld beskæftigelse er blevet til en slags flagskib i det nordiske samarbejde. Det har været meget omtalt de sidste par år. Jeg vil, fordi hr. Anker Jørgensen gjorde en bemærkning om det partipolitiske, advare en lille smule imod den tankegang, at nogle partigrupper i Nordisk Råd tager en slags patent på indholdet af den nordiske handlingsplan om økonomisk vækst.

Hr. Anker Jørgensen sagde, at han syntes, at de socialdemokratiske partier havde haft for lidt indflydelse på indholdet af denne plan. Jeg vil advare imod at gøre op, hvem der har haft mest indflydelse, for hvis vi tager partipolitisk patent på indholdet af denne meget omfattende plan, tror jeg, vi risikerer at køre fast med den, og det ville være overordentlig trist, for det ville komme til at fremtræde som et eksempel på, at samarbejdet alligevel ikke lykkedes.

Det, jeg mener der skal lægges vægt på, er, at alle partier i et meget godt samarbejde stort set har kunnet enes om nogle rammer og nogle hensigter, som vi så de kommende år vil forsøge at udfylde.

Jeg lagde også mærke til, at hr. Anker Jørgensen lagde stor vægt på, at vi opprioriterer det miljøpolitiske samarbejde mellem de nordiske lande. I den bemærkning, hr. Anker Jørgensen kom med herom, lå i realiteten en